

Praktijk van de Gemeente van God.

door: S. Prod'hom

uit het Frans door J.W. Evenblij

Hoe kan men vandaag-de-dag verwerkelijken wat de Gemeente van God is?

De waarheid over de Gemeente van God is zeer eenvoudig, zoals het hele Woord, zodra men niet probeert die in overeenstemming te brengen met zijn eigen gedachten.

Het is de apostel Paulus die door de Heer verwekt is om de heiligen alles wat de Gemeente betreft te leren.

De waarheid van de vereniging van de gelovigen met Christus in de hemel ligt reeds besloten in het antwoord van de Heer aan Saulus op de weg naar Damascus : *“Ik ben Jezus die gij vervolgt”* (Hand. 9:5) Saulus leert, dat hij door de gelovigen te vervolgen, Jezus vervolgde.

Van toen af openbaarde de Heer aan Paulus de gehele waarheid betreffende de Gemeente: haar hemelse karakter, de verbondenheid van alle kinderen Gods, Joden en heidenen in één lichaam, waarvan Christus het verheerlijkte hoofd in de hemel is, alsook al hetgeen te maken heeft met de orde en de besturing daarvan.(Hand. 26:16-18; Efeze, Colosse en de twee brieven aan de Korinthiërs).

In alle plaatsen waar Paulus het evangelie verkondigde, waren de pasbekeerden vergaderd als leden van het lichaam van Christus en vormden in hun plaats de Gemeente of vergadering Wanneer Paulus zich richt tot de Korinthiërs dan schrijft hij aan *“de Gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen, in elke plaats, die de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen , zowel hun als onze Heer.”* (1 Kor. 1:1,2) Dat is het wat de gelovigen zijn die zich heden in een bepaalde plaats bevinden. De waarheid is niet veranderd! Maar hoe brengen we dit in praktijk? De Christenen in alle plaatsen waren vergaderd in de naam van de Heer, of tot ¹ die naam. (Matth. 18:20), en volgens het onderwijs van de apostel zoals wij dat in de brieven vinden. In de eredienst op de eerste dag van de week maakten zij gebruik van het avondmaal zoals de Heer dat had

¹ De schrijver zegt hier: “door” Ik denk dat dit een verspreking is. We kunnen niet goed zeggen dat gelovigen vergaderd zijn door de naam van de Heer. We zeggen wel: door de Heer vergaderd. In de franse JND-vertaling staat in de tekst “en mon nom” en in de voetnoot: “letterlijk: a.” Ik heb dus hierboven neergeschreven wat de schrijver ongetwijfeld ook zo bedoeld heeft te zeggen.

ingesteld op de avond dat Hij werd overgeleverd; hetgeen Hijzelf aan Paulus in 1 Korinthe 11:23-25 bekend gemaakt heeft. Terwijl zij terugdachten aan de Heer in Zijn dood voor hen, brachten zij tegelijkertijd aan Zijn Tafel de gemeenschap tot uitdrukking, niet alleen onder henzelf, maar met alle gelovigen over de hele wereld.

De Tafel is in het Woord de plaats waar de gemeenschap in praktijk gebracht wordt (2 Sam. 9:13; Matth. 22:1-11; Openb. 3:20 onder andere.) In 1 Korinthe 10:15 en 16 zegt Paulus: *“Ik spreek als tot verstandigen; beoordeelt u wat ik zeg. De drinkbeker der zegening die wij zegenen, is die niet de gemeenschap van het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap van het lichaam van Christus?”* Het gaat dus om de gemeenschap en niet alleen om de gedachtenis. Gemeenschap hebben, dat is te samen deel hebben aan een zelfde zaak. Die gemeenschap wordt niet alleen verwezenlijkt met betrekking tot het bloed en het lichaam van Christus maar vindt plaats tussen alle leden van het lichaam van Christus volgens vers 17 van dit 10e hoofdstuk: *“Want wij, de velen, zijn één brood, één lichaam; want wij allen nemen deel aan het ene brood.”* Deze passage voert dus nog een belangrijke waarheid in: en wel, dat het brood op ² de Tafel van de Heer de uitdrukking is van Zijn geestelijk lichaam, gevormd door alle gelovigen, terwijl bij het avondmaal het brood het lichaam van Christus voorstelt aan het kruis. Dus elke gemeente, vergaderd rond de Tafel van de Heer, is in haar eigen plaats de uitdrukking van de gehele gemeente. Men breekt er brood als lid van het lichaam van Christus en niet als lid van een bepaalde kerk of van welke Christelijke denominatie dan ook.

Om die eenheid te verwerkelijken wordt een gelovige die in een gemeente wordt ontvangen, ook in alle andere gemeenten ontvangen, als een aanbevelingsbrief

² Als hier gesproken wordt over “het brood op de Tafel van de Heer” denk ik dat het goed is hierover het volgende op te merken. Het begrip “de Tafel van de Heer” is een geestelijk begrip. We kunnen daarom moeilijk zeggen “het brood op de Tafel van de Heer.” De tafel waarop door ons het brood veelal wordt geplaatst is niet de Tafel van de Heer. Om de gedachte van de schrijver weer te geven zouden we hier beter kunnen zeggen: “Het brood dat wij in ons midden hebben, wanneer we vergaderd zijn aan de Tafel van de Heer, is de uitdrukking van Zijn geestelijke lichaam....etc.”

wordt getoond, omdat dat lid van het lichaam van Christus reeds ontvangen werd in een gemeente die de gehele gemeente voorstelt, of die nu gevormd wordt door slechts twee of drie of door tweehonderd of driehonderd personen. De gemeenten zijn ook niet onafhankelijk van elkaar. Zodat, als een lid³ door een bepaalde gemeente wordt uitgesloten, hij als uitgesloten wordt beschouwd door alle andere.

Deze heel eenvoudige waarheden werden in de tijd van de apostelen in iedere gemeente in praktijk gebracht. Spoedig was alles door toedoen van de mens bedorven, zoals alles wat aan zijn verantwoordelijkheid was toevertrouwd.

Maar wat van God is, blijft: Zijn gemeente, zoals zij door Hem gezien wordt volgens Zijn raadsbesluiten het resultaat van het werk van Zijn Zoon, opgebouwd door Hem, zoals ook de hele waarheid blijft: er verandert niets. Zij is de Gemeente van God; en Zijn Woord heeft vandaag de zelfde autoriteit als in de schoonste dagen van de Gemeente. Als wij ons dan ook hieraan willen conformeren dan hebben wij in dat Woord de onwrikbare hulpbronnen om in praktijk te brengen wat de Gemeente naar de gedachten van God is temidden van de puinhopen van de belijdende Gemeente. Net als de discipelen in het begin kunnen wij *“volharden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in de breking van het brood en in de gebeden”* (Hand. 2:42).

Tegenwoordig, waar het zo is dat de kinderen Gods verstrooid zijn en verdeeld in verschillende gemeenschappen, met min of meer onjuiste beginselen, is het *“zich kinderen Gods weten in dezelfde plaats”*, niet de enige reden die het ons toestaat om samen te komen. De Heer heeft het toegelaten dat leerstellig kwaad in een gemeente werd ingevoerd toen de apostel Paulus nog leefde, opdat hij (Paulus) ons het schriftuurlijke onderwijs zou kunnen geven waaraan wij vandaag behoefte hebben omdat overal valse leer gevonden wordt, en wij zo toch in staat zouden zijn te verwezenlijken wat de Gemeente is, zoals in het begin, in overeenstemming met de waarheid Gods die even onbeweeglijk is als Hijzelf.

³ De schrijver heeft zojuist gesproken over: *“men breekt brood als lid van het lichaam van Christus”* en *“dat lid van het lichaam van Christus”*. Voor mij is het evenwel de vraag of men kan spreken van: *“als een lid is uitgesloten...”* De Schrift spreekt van *“doet de boze uit uw midden weg”* (1 Kor. 5:13)

In hoeverre iemand die uitgesloten is wel of niet een lid was of is van het lichaam van Christus kunnen wij denk ik niet beoordelen. Dat hoeven wij ook niet te doen. Paulus spreekt eerst over *“hij die deze daad begaan heeft”* en *“zo iemand”*. (1 Kor. 5) Later ook in *“Kor. 2 weer “zo iemand”* en *“hem.”* Paulus spreekt dus niet over *“dit lid van het lichaam van Christus”*

De gedachte van de schrijver kan hier misschien beter zo worden uitgedrukt: *“Zodat, wanneer iemand door een bepaalde gemeente wordt uitgesloten...”*

Het onderwijs dat wij nodig hebben en dat niet nodig was toen Paulus hen bijeenbracht die het evangelie hadden aangenomen vinden wij in de tweede brief aan Timotheüs. Er waren toen Christenen die dwaalleer verkondigden; zij hadden zich van de waarheid afgewend en wierpen het geloof van sommigen omver door te zeggen dat de opstanding al heeft plaatsgehad. (2 Tim. 2:18) *“Evenwel”*, zegt de apostel *“het vaste fundament van God staat en heeft dit zegel: De Heer kent hen die de zijnen zijn; en: Laat ieder die de naam van de Heer noemt, zich onttrekken aan ongerechtigheid.”* (2 Tim. 2:19)

Temidden van de Christenheid waar de wereld is ingedrongen en waar het onmogelijk is alle ware gelovigen te kennen, hebben wij de kostbare zekerheid te weten dat de Heer hen kent. Maar er is iets dat te maken heeft met de verantwoordelijkheid van een ieder van hen die de naam van de Heer aanroepen: zich onttrekken aan ongerechtigheid, die naam niet verbinden aan ongerechtigheid of onrecht. Onder ongerechtigheid wordt niet verstaan: grove zonden, maar onderwijs dat verkeerd is, tegengesteld aan de gedachten van God. Was het juist om te zeggen dat de opstanding reeds had plaatsgevonden? Dat had toch het geloof van enkelen omvergeworpen!

Immoraliteit en geweld zijn ernstige zonden die algemene verontwaardiging opwekken; maar de gedachten van God, die duidelijk in zijn woord uiteengezet zijn, opzij te zetten om zijn eigen gedachten te doen gelden, is ook heel ernstig, hoewel dat de mensen minder choqueert. Wij kunnen dus niet in gemeenschap blijven met zulk kwaad dat men onder zoveel verschillende vormen aantreft in de Christenheid. Zoals de vaten tot eer niet door de Meester gebruikt kunnen worden als zij vermengd zijn met de vaten tot oneer, kunnen ook zij die de naam van de Heer aanroepen niet door Hem gebruikt worden als zij verbonden blijven met dwalingen. Men kan alleen maar gereinigd worden van dwaling door zich af te scheiden van hen die dat kwaad toelaten of van hen die wel met hen in gemeenschap blijven., al laten zij zelf die afwijking niet toe (vs. 20, 21).

Het is dus nodig zich van het kwaad te reinigen en het kwaad in al zijn facetten te ontvluchten, en in plaats van alleen te blijven staan (want men moet zich persoonlijk onttrekken aan het kwaad) moeten wij jagen naar gerechtigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heer aanroepen uit een rein hart. Op die manier zal iemand een vat zijn dat bruikbaar is voor de Meester, tot alle goed werk voorbereid.

Zodra trouwe Christenen zich van het kwaad hebben afgescheiden staan zij weer open voor al het onderwijs over de Gemeente dat te midden van de puinhopen van kracht is gebleven. Zij kunnen in praktijk brengen wat de apostel Paulus in het begin geleerd heeft. De waarheid verandert niet!

Scheiding van kwaad is wat geboden is om deel te kunnen nemen aan het avondmaal aan de Tafel van de Heer; het kwaad kan geen gemeenschap hebben met

deze Tafel. Zelfs wanneer Christenen die persoonlijk geen verkeerde leer hebben, deel nemen aan een tafel waar anderen ontvangen worden die wél een verkeerde leer aanhangen, maken zij zich één met die tafel, en wanneer zij dan terugkeren tot een Tafel die rein is ten aanzien van het kwaad, brengen zij die in verbinding met dat kwaad. Deze waarheid wordt geleerd in 1 Kor. 10: 19-22, waar wij zien dat de Korinthiërs, door deel te nemen aan de tafel van de demonen terwijl zij tegelijkertijd deelnamen aan de Tafel van de Heer, zij de Tafel van de Heer in verbinding brachten met de tafel der demonen.⁴

In onze dagen hebben wij niet te maken met afgodendienst, maar het beginsel is hetzelfde. Als wij aan de Tafel van de Heer gelovigen toelaten die verkeerde leer aanhangen, brengen wij die Tafel in gemeenschap met die dwaling, evenals ook alle gemeenten (vergaderingen) die zich op het terrein van de waarheid bevinden.

Dat is iets wat veel geliefde kinderen Gods niet kunnen of niet willen begrijpen. Sommigen zeggen dat wat de éne vergadering aangaat, de anderen niet aangaat; dat is onafhankelijkheid. Anderen zeggen: Ik neem deel aan het avondmaal om aan mijn Heiland te denken, ik bemoei mij niet met anderen; dat is de gemeenschap verloochenen. En laten we bedenken dat het avondmaal niet het avondmaal van de Heiland is, maar het avondmaal van de Heer, van Hem wiens gezag wij erkennen, aan wie wij strikte gehoorzaamheid verschuldigd zijn, want wij zijn, zijn eigendom, voor een grote prijs gekocht.

Als in een bepaalde plaats gelovigen van verschillende gezindten samenkomen, is het daar dan zo, dat zij die zich van het kwaad afscheiden om de Heer getrouw te blijven, zij het zijn die in die plaats de Gemeente van God zijn? Absoluut niet! De Gemeente van een plaats wordt gevormd door alle kinderen Gods die daar wonen, of zij nu bekend zijn of niet; maar zij die samenkomen volgens het Woord, vertegenwoordigen die plaatselijke Gemeente en ook de gehele Gemeente. In plaats van te geloven dat zij alleen de Gemeente van die plaats zijn, telkens wanneer zij verenigd zijn rondom de Tafel van de Heer, zien zij de plaatselijke en de universele Gemeente tot uitdrukking gebracht door het éne brood, volgens vers 17 van 1 Korinthe 10; in hun gedachten en in hun harten omarmen zij alle afwezigen, terwijl zij vanwege hun afwezigheid

⁴ Graag maak ik (de vertaler) ook hierover een opmerking.

Uit genoemd vers blijkt niet zozeer dat zij de Tafel van de Heer in verbinding brachten met de tafel van de demonen als wel dat zij dat niet konden. Daaruit zou dan volgen dat wanneer zij deelnamen aan de tafel van de demonen en vervolgens terugkeerden tot de tafel van de Heer, de tafel van de Heer voor hen ophield de tafel van de Heer te zijn. (En dat dat ook voor de Heer zelf zo gold.)

In wezen is dat nog erger dan het één in verbinding te brengen met het ander.

bedroefd zijn, bedroefd ook omdat zij geen gemeenschap kunnen oefenen met hen allen. Alleen op die wijze kunnen we de kostbare waarheid van de eenheid van het lichaam van Christus verwezenlijken temidden van de huidige ruïne, waarin de gemeente, die daar toch verantwoordelijkheid voor is, zich nu bevindt. En wanneer we dat dan zo mogen doen, doen we dat ook in tegenstelling met gemeenten of genootschappen die onafhankelijk van elkaar zijn en samenkomen op een wijze die in strijd is met de leer van Gods woord.

Het verlangen om getrouw te zijn aan de Heer moet kostbaarder voor het hart van de vrijgekochte zijn dan het genot de broederschap te kunnen beleven met alle kinderen Gods, en verhindert niet om hen allen lief te hebben.

Afgezonderd te zijn is een zaak van lijden, maar als het gebeurt omdat we de Heer willen gehoorzamen, geven de gedachte van zijn goedkeuring en het genot van Zijn aanwezigheid ons moed.

Als wij de naam des Heren aanroepen, wat wil zeggen dat wij Zijn gezag erkennen, dat Hij onze Heer is, moeten wij zijn woord bewaren en zijn Naam niet verloochenen, de naam van de Heilige en de Waarachtige (Op. 3:7)

Dan zullen wij moeten accepteren dat wij niet begrepen worden door onze eigen broeders; maar wie is er minder begrepen dan de Heer? We kunnen tevreden zijn als we door Hem begrepen worden!

In de eerste plaats gehoorzamen en vervolgens genieten moet voor de Christen de regel zijn, in plaats van het genot te zoeken ten koste van de waarheid. De Heer zal rekening houden met het lijden die het gevolg is van niet te kunnen samengaan met alle kinderen van God.

De apostel Johannes zegt: *“Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen.”* (1 Joh. 5:2) Daarentegen zeggen velen: *“Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij allen te samen wandelen, hoe een ieder het Woord van God ook mag uitleggen, want we zijn allemaal broeders en we zullen in de hemel ook samen zijn.”*

We kunnen de liefde niet scheiden van de gehoorzaamheid aan het Woord van God, aan zijn geboden. Die gehoorzaamheid moet de openbaring zijn van de echte liefde voor God en voor zijn kinderen. (Zie Joh. 14: 21-23).

Wij moeten al onze broeders liefhebben; maar er bestaat een lijden vanwege de onmogelijkheid het hen te tonen door met hen één weg te gaan.

Wij moeten de vernedering vanwege de huidige toestand van verdeeldheid en ongehoorzaamheid dragen, en ons grote aandeel accepteren in deze puinhoop van de Gemeente en de verdeeldheid van zoveel kinderen van God, die allen deel uitmaken van het lichaam van Christus, van die Gemeente die één en onscheidbaar is als het gaat om haar positie in Gods

oog; dat zal ons weerhouden van hoogmoed, waar we gemakkelijk aan blootgesteld worden als we ons isoleren in onze gedachten en in ons hart.

Dat de Heer ons geve dat wij allen in de waarheid mogen wandelen in de korte tijd die ons scheidt van zijn zeer spoedige komst!

Oorsprong: Brochure uitgegeven Vevey 1968

Titel: Comment peut-on réaliser ce qu'est l'Assemblée de Dieu

Le Messenger Evangélique 1933-205